

การปนภาษาอังกฤษใน นิตยสารภาษาไทย The Mixing of English in Thai Magazines

พรรณทิวา อินตะ *
Pantiwa Inta

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทยและทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ผู้วิจัยได้เลือกศึกษานิตยสารแบบเจาะจงทั้งหมด 4 ชื่อ คือ นิตยสาร Oops! นิตยสารดิฉัน นิตยสารมติชน และนิตยสารคู่สร้างคู่สม ในช่วงเวลา เดือนมกราคม ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2554 โดยสุ่มตัวอย่าง 1 เดือนต่อ 4 เล่ม รวมทั้งสิ้น 6 เดือนใช้นิตยสารทั้งหมด 24 เล่ม โดยแบ่งเป็นนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ 6 เล่ม นิตยสารคู่สร้างคู่สม 6 เล่ม หนังสือนิตยสาร Oops! 6 เล่ม และนิตยสารดิฉัน 6 เล่ม เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ในแต่ละประเภท การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยและตีความข้อมูล ส่วนสถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา พร้อมเสนอผลรายงานการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ และใช้แบบสอบถามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างของประชากรในครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแทน 2 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่ จำนวน 112 คนและครูที่สอน

ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่ จำนวน 36 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ด้วยการเลือกบุคคลที่ชอบอ่านนิตยสารไทย โดยใช้อัตราส่วน 5:1 ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู 7 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน 23 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน โดยสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคำถามซึ่งกำหนดคำตอบไว้ล่วงหน้าให้เลือกตอบ และคำถามแบบเติมความ และวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากแบบสอบถาม ด้วยวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ อธิบายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสรุปผล อภิปรายผล

คำสำคัญ : การปนภาษา นิตยสารภาษาไทย

Abstract

The purpose of this research is to investigate the use of English language in Thai magazines and the attitude of a test/focus group to the use of English in Thai magazines. The researcher chose magazines between January 2011 – June 2011. The following 4

* นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Thai magazines were chosen for this research: 1. Oops! 2. DiChan 3. Matichon and 4. Kuu Saang Kuu Som. In total, there were 24 magazines that were used for the research. In order to get more realistic findings of a cross section of magazines, the titles we chose came from a range of styles. Our test group were 30 students and teachers from Tepbadin Wittaya High School Chiang Mai. The test group were chosen through purposive sampling. The data recorded was used to work out the average and median attitudes of the respondents. Results and Findings There were 8 character types of english used in Thai magazines. It was observed the most common uses was with using English and the use of transliterated English, and the second most common was using English combined with Thai. The least used was the repetition of English. It was observed that the use of English in Thai magazines occurred in Oops! Magazine the most frequently, while Kuu Saang Kuu Som use English the least. When we compare attitudes of the test group to the use of English in Thai magazines, it was found that overall, there was a positive attitude to the use of English in Thai magazines.

Keywords : The Mixing Language, Thai Magazines

บทนำ

ในประวัติศาสตร์ภาษาของชนชาติต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะพบว่ามี การรับเอาคำศัพท์จากภาษาต่าง

ประเทศเข้ามาใช้ในภาษาของตนเอง เพราะในการติดต่อสัมพันธ์ของผู้คนระหว่างชนชาติย่อมมีการสัมผัสวัฒนธรรมและการสัมผัสภาษาเกิดขึ้นเสมอ การถ่ายโอนวัฒนธรรมระหว่างชนชาติจะกระทำโดยมีภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอด การรับคำภาษาต่างประเทศมาใช้เป็นวิวัฒนาการอย่างหนึ่งของไทยซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะเราต้องติดต่อสัมพันธ์กับต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา ดังที่ปรีชา ทิชนพงศ์ (2523 : 90) กล่าวว่า “การนำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของภาษาที่ทำให้ภาษาเกิดความเจริญงอกงาม มีคำใช้มากขึ้น ช่วยให้การสื่อความหมายติดต่อกันสะดวกยิ่งขึ้น ภาษาไทยก็เช่นเดียวกับภาษาอื่น ๆ มีการนำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ปน เป็นจำนวนมาก จนกลมกลืนเข้ากับภาษาไทย”

ภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นภาษาหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทยและนับวันจะเพิ่มความสำคัญขึ้นตามลำดับ เพราะเป็นภาษาสากล คนไทยในปัจจุบันนิยมใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย และนิตยสารภาษาไทยก็เป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีการใช้ภาษาเขียนโดยการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยอยู่มาก การใช้ภาษาของสื่อมวลชนนับว่าเป็นตัวอย่างและมีอิทธิพลต่อคนในสังคมมาก กาญจนา นาคสกุล (2540:43) กล่าวว่า ภาษาสื่อมวลชนเป็นภาษาที่ฟังแล้วเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และใช้ตามภาษาสื่อมวลชนจึงกลายเป็นภาษาต้นแบบของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรม การเลียนแบบและโดยทั่วไปถ้อยคำที่สื่อมวลชนใช้จะมีผู้ใช้ตามในเวลาอันรวดเร็ว การสื่อสารของสื่อมวลชนจึงมีผลต่อภาษาไทยในวงกว้างเพราะนอกจาก จะเป็นผู้ใช้ภาษาแล้วสื่อมวลชนยังได้ชื่อว่าเป็นผู้รักษา ผู้สืบทอด ผู้สร้างและผู้ทำลายภาษาไทยด้วย และนิตยสารเองก็เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อคนในสังคมอย่างมาก ทั้งทางบวกและทางลบ ดังนั้นการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทยนับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจ

และนำศึกษาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จากความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เข้ามามีอิทธิพลต่อภาษาไทยดังกล่าว จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงลักษณะการปนภาษาอังกฤษและทัศนคติที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย เพื่อให้เห็นปรากฏการณ์การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย และเพื่อให้เยาวชนได้ใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพประเภทวิจัยเอกสาร และวิจัยเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดวิธีการปนภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารและทฤษฎีเรื่องผลกระทบต่อบุคคลอื่นเป็นหลักในการทำวิจัยในครั้งนี้

แหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิตยสารที่ตีพิมพ์และออกวางจำหน่ายในช่วงเวลา เดือนมกราคม ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2554 ระยะเวลา 6 เดือน วิธีเลือกแบบเจาะจงจากนิตยสารภาษาไทยทั้งหมด 4 ฉบับ คือ นิตยสาร Oops! นิตยสารดิฉัน นิตยสารมติชน และ นิตยสารคู่สร้างคู่สม โดยสุ่มตัวอย่าง 1 เดือนต่อ 4 เล่ม รวมทั้งสิ้น 6 เดือนใช้นิตยสารทั้งหมด 24 เล่มโดยแบ่งเป็น นิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ 6 เล่ม นิตยสารคู่สร้างคู่สม 6 เล่ม นิตยสาร Oops! 6 เล่ม และนิตยสารดิฉัน 6 เล่ม และการสอบถามถึงทัศนคติกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย เพื่อให้ได้คำตอบจากตัวแทนของกลุ่มประชากรทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาเล่าเรียน และกลุ่มผู้ใหญ่ที่อยู่ในวัยทำงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาทัศนคติ

1. กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่ จำนวน 36 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่ จำนวน 112 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เหตุผลและดุลยพินิจของผู้วิจัยเองที่พิจารณาเลือกนักเรียนและครูที่ชอบอ่านหนังสือนิตยสารภาษาไทย มาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ตารางวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับลักษณะการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ใช้บันทึกข้อมูล คำ วลี และสำนวนภาษาอังกฤษ ตัวอย่างประโยค ลักษณะที่ใช้ปนในภาษาไทย

2. แบบสอบถาม ใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงทัศนคติที่มีต่อการใช้คำภาษาอังกฤษในภาษาไทย

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างตารางวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย ดำเนินการดังนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหนังสือและเอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

- 1.2 กำหนดกรอบประเด็นการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสร้างตารางวิเคราะห์และบันทึกข้อมูล

- 1.3 นำเสนอตารางวิเคราะห์และบันทึกข้อมูลการศึกษาต่อที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุง

- 1.4 นำเสนอตารางวิเคราะห์และบันทึก

ข้อมูลการศึกษาต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาเพื่อพัฒนาปรับปรุงพร้อมก็นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้องระหว่างตารางวิเคราะห์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ปรากฏว่าได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

1.5 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงตารางวิเคราะห์และบันทึกข้อมูลให้สมบูรณ์พร้อมเก็บข้อมูล

2. สร้างแบบสอบถาม

2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างกำหนดคำตอบไว้ล่วงหน้าให้เลือกตอบ (Close questions) และคำถามแบบเติมความ (open questions) โดยแบ่งเนื้อหาของการสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

2.2 นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำผลมาหาค่า IOC ปรากฏว่าได้เท่ากับ 1.00

2.3 ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถามความคิดเห็นให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บข้อมูลจากเอกสาร

1.1 สืบค้นข้อมูลเอกสารตามกรอบแนวคิดการวิจัย

1.2 ศึกษาการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 รวบรวมหนังสือนิตยสารในช่วงเวลาเดือนกรกฎาคม 2554 ถึง เดือนมิถุนายน 2554

1.4 อ่านและจำแนกข้อมูลตามกรอบการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยแล้วบันทึกตารางวิเคราะห์

2. เก็บข้อมูลจากการสอบถาม

2.1 ขอหนังสืออนุญาตเข้าสอบถามกลุ่มตัวอย่างจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อนำไปเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่

2.2 ขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นให้ช่วยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ตามความสะดวก และกำหนดวันรับแบบสอบถามคืนภายใน 1 สัปดาห์ งานวิจัยครั้งนี้ได้แบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จำนวน 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

2.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามวิเคราะห์และสรุปผลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บจากการศึกษาเอกสารในตารางบันทึกข้อมูลพร้อมก็นำมาสังเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จัดหมวดหมู่ ของคำ วลี สำนวน ภาษาอังกฤษ ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย แล้วเขียนนำเสนอแบบพรรณนาประกอบการยกตัวอย่าง ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งมีข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย” จากการศึกษาครั้งนี้พบลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย และศึกษาทัศนคติของ

กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย มีดังนี้

1. ลักษณะการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย

ผลการศึกษา พบทั้งหมด 8 ลักษณะ ดังนี้

1. การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์

- “ดาราที่ได้มาร่วมงานแต่งของมอส ปฏิภาณ ได้มาแดนซ์กันสนั่นที่งานแต่งงาน....” (มติชน 1-7 พฤษภาคม 2554)

แดนซ์ มาจาก Dance หมายถึง การเต้นรำ

- “เปิดตัวสินค้าลึกลับสุดใหม่ แถมงานนี้มีสาวเซ็กซี่ รีด้า ศรีริต้า เจนเซ่น มาทำให้หนุ่ม ๆ หัวใจเต้นตึก ๆ ตัก ๆ...” (Oops! ปักซ์แรก มกราคม 2554)

เซ็กซี่ มาจาก Sexy หมายถึง เย้ายวน น่าหลงใหล ดึงดูดใจ น่ามอง ชวนมอง

2. การใช้คำภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทย

- “TOY Story 3 ครองตำแหน่งภาพยนตร์แอนิเมชันยอดเยี่ยมแห่งปี...” (Oops! ปักซ์แรก กุมภาพันธ์ 2554)

แอนิเมชัน มาจาก Animation หมายถึง การสร้างภาพเคลื่อนไหวได้

- “ความโรแมนติกของโลกมาแล้วกับหนังสือเสน่ห์ปารีส...” (ดิฉัน 30 เมษายน 2554)

โรแมนติก มาจาก Romantic หมายถึง เกี่ยวกับเรื่องรักใคร่ การผจญภัย และจินตนาการ

3. การตัดคำและการใช้คำย่อจากภาษาอังกฤษ

- “หนูใหม่ทำลายสถิติหม่ามะละกอทุกวัน เธอบอกว่าเป็นวิธีควบคุมหุ่นหม่าจันโอเวอร์...” (Oops! ปักซ์แรก มกราคม 2554)

โอเวอร์ ตัดมาจาก Overeat หมายถึง มากเกินไป

- “ลูกค้าโดนก๊อปปานซึ่งออกแบบเอง...” (ดิฉัน 28 กุมภาพันธ์ 2554)

ก๊อปป ตัดมาจาก Copy หมายถึง ทำสำเนา, เลียนแบบ

4. การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับคำอธิบายภาษาไทย

- “การแดนซ์ คือการเต้นรำในแบบฉบับมาตรฐานหรือแบบของตัวเอง...” (Oops! ปักซ์แรก มีนาคม 2554)

- “ผู้ชายคนนั้นเป็นนักร้องที่มีคุณภาพเสียงดีหรือเรียกว่า The Best Man คนหนึ่งเลยละ...” (ดิฉัน 31 มีนาคม 2554)

5. การใช้คำเขียนภาษาอังกฤษ

- “She จิบไวน์จนมัน สุดท้ายพูดอะไรออกไปไม่รู้ พอได้สติอีกที She ขอให้สัมภาษณ์ใหม่หมดยกเซต...” (Oops! ปักซ์แรก มกราคม 2554)

She หมายถึง เธอ

- “เราน่าจะมี Experience ในการทำงานต่าง ๆ...” (ดิฉัน 31 มกราคม 2554)

Experience หมายถึง ประสบการณ์

6. การใช้คำเขียนภาษาอังกฤษควบคู่กับคำภาษาไทย

- “สืบได้ยาวไกลไปจนถึงยุคมรรคาสายไหม (The silk road) กำลังรุ่งเรือง...” (คู่สร้างคู่สม 1-10 มีนาคม 2554)

- “การปลูกถ่ายไต (Kidney transplantation) นับเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด

สำหรับผู้ป่วย....”

(มติชน 25 กุมภาพันธ์-3 มีนาคม 2554)

7. การซ้ำคำภาษาอังกฤษ

- “ฉันและเขา เราพูดกันอย่างแพร่ ๆ หลังจากนั้น....” (คู่สร้างคู่สม 1-10 พฤษภาคม 2554)

แพร่ มาจาก Fair หมายถึง เท่าเทียม, ยุติธรรม เมื่อนำมาซ้ำกันมีความหมายเปลี่ยนไปเป็น การพูดจาอย่างตรงไปตรงมา

- “เขาบอกว่า รู้ได้อย่างไรปรองดองคือ Win Win เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น....”

(มติชน 1-7 มิถุนายน 2554)

Win Win มาจาก Win หมายถึง ชนะเลิศ, มีชัย เมื่อนำมาซ้ำกันมีความหมายเปลี่ยนไป เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ประโยชน์ หรือ ไม่มีใครเสียประโยชน์

8. การเรียงสลับคำภาษาอังกฤษ

- “บางคนเป็นภรรยาของนักกีตาร์ร็อก ระดับโลกชาวเยอรมัน....”

(คู่สร้างคู่สม 1-10 มีนาคม 2554)

กีตาร์ร็อก มาจาก Rock guitar หมายถึง กีตาร์ไฟฟ้าที่เล่นเพลงร็อก

- “ในงานแชมป์กีฬา 7 สีแชมป์เปียนคัพ 2010 วิทหมอชิตส่งทีมฟุตบอลหนุ่มแข่งทองรวมดาราช่อง 7 สี....”

(Oops! ปีกษ์แรก กุมภาพันธ์ 2554)

ทีมฟุตบอล มาจาก Football Team หมายถึง นักกีฬาฟุตบอลที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

โดยพบการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือการทับศัพท์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้คำภาษาอังกฤษร่วมกับ

ภาษาไทย ส่วนที่พบน้อยที่สุดคือการซ้ำคำภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในนิตยสาร Oops! มากที่สุดและนิตยสารคู่สร้างคู่สม มีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยน้อยที่สุด

2. การศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า

1. การสำรวจครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุประมาณ 15 – 20 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ “พอใช้”

2. กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติด้านบวกต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เป็นผู้มีความน่าเชื่อถือ, มีรสนิยมสูง, มีการศึกษาสูง, นายกย่องชมเชยและมีสถานภาพทางสังคมสูง

3. กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติด้านลบต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยว่าเป็นผู้ที่นิยมวัฒนธรรมตะวันตกอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยเป็นผู้ที่ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง, ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง, โอ้อวดความรู้, ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย และนำราคา

4. เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติด้านบวกและด้านลบพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติด้านบวกต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยมากกว่ามีทัศนคติด้านลบต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

5. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยว่า เหตุผลที่ตนเองพูดปนกันเป็นเพราะว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษสื่อความหมายได้ง่ายกว่า, เมื่อพูดแล้วรู้สึกว่ามันเองเท่, ทำให้รู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น, ขาดคำแปลในภาษาไทย, เพื่อความสะดวกในการสื่อสาร, ได้ยินจากคนรอบข้าง จากสื่อจึงใช้ตามแฟชั่นหรือสมัยนิยม,

คำศัพท์บางคำเป็นคำที่คุ้นหูและใช้บ่อยจนเกิดความเคยชิน, ต้องการความสนุกสนานจากการใช้ภาษาอังกฤษ ต้องการ สร้างอารมณ์ขัน ตลก เปลี่ยนบรรยากาศในการสื่อสาร

6. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเหตุผลที่คนอื่นพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเป็นเพราะว่าชื่นชมวัฒนธรรมตะวันตก, ความเคยชิน ทำให้มีการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจนกลายเป็นนิสัย, เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง, เป็นการสร้างบุคลิกภาพให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม, ความสะดวกในการสื่อสาร, ข้อจำกัดในการแปลความหมาย, พูดตามสมัยนิยม ตามคนรอบข้าง, ต้องการฝึกฝนภาษาอังกฤษ, ขาดคำแปลในภาษาไทย เช่น เป็นคำยืม คำทับศัพท์, สร้างความสนุกสนานในการสื่อสาร

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย จากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้พบข้อที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ลักษณะการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย

จากการศึกษาลักษณะการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย พบว่า มีทั้งหมด 8 ลักษณะ ทั้งนี้ การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์มีใช้มากที่สุดนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการนำเอาภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในภาษาไทย และคำภาษาอังกฤษสั้นและกระชับกว่าคำภาษาไทย สามารถสื่อความหมายได้ตรงตัว ซึ่งผลนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นารีรัตน์ สมิงแก้ว (2545) เรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในชาวบ้านเทิงในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน” และ สุทธิรา ว่องพานิชเจริญ (2540) เรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุภาคเอฟ.เอ็ม. ในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งพบว่า มีลักษณะการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะ

การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์ สามารถสื่อความหมายได้รวดเร็ว กระชับและตรงตัว คำภาษาอังกฤษที่มีก่นนำมาใช้ทับศัพท์ ส่วนใหญ่จะนิยมใช้ในหมู่ผู้ที่มีความรู้พอสมควร และผู้ใช้คิดว่าคำภาษาอังกฤษสามารถสื่อความหมายได้ดีกว่า เช่นคำว่า “เซียร์” ถ้าจะใช้คำภาษาไทยแทนก็คือ “ให้กำลังใจ” หรือ “สนับสนุน” จะเห็นได้ว่า คำบางคำเป็นภาษาอังกฤษเพียงพยางค์เดียว แต่เมื่อพูดเป็นภาษาไทย อาจจะต้องใช้คำไทยในการอธิบายยาวกว่า นี่จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เข้ามาใช้แทนคำภาษาไทยเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย พบว่า ในหนังสือนิตยสาร Oops! เป็นหนังสือที่มีการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากที่สุด อาจจะมีสาเหตุมาจากการเลือกใช้ ภาษาของผู้เขียนที่มีความคาดหวังกับกลุ่มเป้าหมายว่าต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษบ้างพอสมควร เพราะคำศัพท์บางคำเป็นคำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน การที่ผู้เขียนมีความคาดหวังเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันคนไทยได้ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นได้จากการที่เด็กไทยต้องได้รับการศึกษาระดับบังคับในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างน้อย 9 ปี จึงทำให้เด็กไทยรุ่นใหม่มีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และในหนังสือนิตยสาร Oops! ยังมีการใช้ภาษาเขียนที่ใกล้เคียงกับภาษาพูด คือ มีการใช้คำที่สั้น กระชับ และมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบใช้ร่วมกับคำภาษาไทย เช่น การดีไซน์, ช่วงโปรโมชั่น, เพลงรีด เป็นต้น

นอกจากนี้ จากผลการศึกษายังพบว่า การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยลักษณะต่างๆ หลายรูปแบบ จากการสังเกตผู้ศึกษาเห็นว่า มีการใช้คำปนภาษาอังกฤษมาซ้ำคำโดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เช่น แอปปี แอปปี แมน แมน ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเป็นการเน้นย้ำความหมาย และยังมีการใช้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่มีความหมายเหมือนกันมาใช้ควบคู่กัน เช่นคำว่า ตรวจสอบเช็ค

เริ่มสตาร์ท เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจความหมายของ คำนั้นได้ถูกต้องมากขึ้น รวมถึงการสะกดคำไทยที่ใช้รูปแบบ คำภาษาอังกฤษ เป็นการเติมคำลงท้ายด้วยตัวการ์นต์ เหมือนการเติม S ในภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า เพื่อชีวิต นีตส์ ๆ, ยากส์ ซึ่งทั้งหมดนี้ถือได้ว่าเป็นตัวอย่างการใช้ ภาษาไทยแบบใหม่ และเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เนื่องจากอิทธิพลของภาษาอังกฤษ

2. ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปน ภาษาอังกฤษในภาษาไทย

เพศ อายุ และระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง มีอิทธิพลต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในทางบวก กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่ามีแนวโน้มการใช้ ภาษาอังกฤษปนภาษาไทยมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ มากกว่าโดยเฉพาะเพศหญิงมีแนวโน้มในการใช้ภาษา อังกฤษปนในภาษาไทยมากกว่าเพศชายนั้นอาจเป็นเพราะ ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าการเรียนรู้โดยเฉพาะเพศ หญิงยังเป็นวัยที่อยู่ในช่วงการรับรู้และการเรียนรู้จากสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ได้ดี และยังมีอายุและประสบการณ์น้อยจึงมีความพร้อมในการรับสิ่งต่าง ๆ มากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงมีปริมาณการพูด ภาษาอังกฤษมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

การวิเคราะห์ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าเฉลี่ยของ คำถามที่วัดทัศนคติในแง่ลบมีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยที่วัด ทัศนคติในแง่บวก ยกเว้นคำถามเดียวที่วัดทัศนคติในแง่ลบ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นิยมวัฒนธรรมตะวันตก กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยปน ภาษาอังกฤษในแง่บวกมากกว่าแง่ลบ ตัวแปรทัศนคติทาง ด้านบวกประกอบด้วยตัวชี้วัดดังต่อไปนี้คือ การเป็นคน มีการศึกษาสูง, มีความน่าเชื่อถือ, มีรสนิยมสูง, น่ายกย่อง ชมเชย, มีความรู้ความสามารถ, มีสถานภาพทางสังคมสูง และทัศนคติทางด้านลบประกอบด้วยตัวชี้วัดดังต่อไปนี้ ต้องการโอ้อวดความรู้ภาษาอังกฤษ, ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย,

น่ารำคาญ, ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง, ต้องการความ น่าเชื่อถือจากผู้ฟัง และมีความนิยมวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งผลนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณภา กาลเนาวกุล (2544) เรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของ รายการโทรทัศน์ : ลักษณะ ทัศนคติ การรับรู้ และ แรงจูงใจ” ซึ่งพบว่า ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยปน ภาษาอังกฤษทางด้านลบมีค่าต่ำกว่าผลรวมค่าเฉลี่ยของ ตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ทางด้านบวก ด้วยเช่นกัน

เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างพูด ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยจากคำถามปลายเปิด พบว่า เหตุผลหลักคือความสะดวกในการใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสาร นั้นแสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนใน ภาษาไทยนั้นจะทำให้การสื่อสารสะดวกขึ้นหรือง่ายขึ้น เพราะคำในภาษาอังกฤษสามารถสื่อความหมายได้ตรงตัว กว่า กระชับ และให้ความหมายชัดเจนกว่าภาษาไทย และคำในภาษาอังกฤษหลาย ๆ คำเป็นคำที่คนส่วนใหญ่ รู้จัก ดังนั้นเมื่อใช้คำภาษาอังกฤษเหล่านั้นในการสื่อสาร ทำให้ทุกคนมีความเข้าใจความหมายตรงกันและคำตอบ ของกลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ใช้ปนในภาษาไทยส่วนใหญ่จะเป็นชื่อและถ้อยคำที่ เกี่ยวข้องกับเครื่องมือเครื่องใช้ คำยืม ศัพท์เทคนิคต่างๆ ซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการทำงาน และในภาษาไทยก็ไม่ได้บัญญัติไว้ คำบางคำมีการบัญญัติ ศัพท์ไว้แต่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยใช้และยังไม่เป็นที่ยอมรับ ในสังคม ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ภาษาอังกฤษ เข้ามาปะปนในภาษาไทย โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

หากพิจารณาคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างได้ให้ในการ อธิบายถึงสาเหตุในการพูดภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย โดยเปรียบเทียบคำตอบสำหรับตนเองและคำตอบสำหรับ ผู้อื่นแล้ว จะพบว่าคำตอบสำหรับผู้อื่นมีปริมาณมากกว่า คำตอบของตนเอง นอกจากนี้เนื้อหาและสัดส่วนของ คำตอบมีความแตกต่างกัน คือ คำตอบที่อธิบายถึง

สาเหตุหรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของตนเองมีลักษณะมาจากความจำเป็นจากปัจจัยภายนอกเช่น ข้อจำกัดเรื่องการแปล หรือปัจจัยภายในคือความต้องการฝึกความชำนาญ และเกิดความเคยชิน นอกจากนี้ปัจจัยที่มาจากภายในยังแสดงถึงความคิดในด้านบวกของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ซึ่งในทางตรงกันข้าม คำตอบที่กลุ่มตัวอย่างให้ในการอธิบายถึงสาเหตุในการพูดภาษาไทยปนภาษาไทยของผู้อื่นนั้น แม้จะประกอบไปด้วยปัจจัยภายนอกและภายใน ยังสะท้อนให้เห็นความคิดในด้านลบ เช่น เป็นการชื่นชมวัฒนธรรมตะวันตก เป็นการโอ้อวดว่าเป็นผู้มีความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งความคิดเห็นในเชิงลบนี้ไม่ปรากฏในคำตอบที่อธิบายถึงสาเหตุการพูดภาษาไทยปนในภาษาไทยของตนเอง

อาจสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการที่ตนเองใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยนั้นส่วนใหญ่เนื่องมาจากความจำเป็นที่ต้องใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ และมองเห็นว่าการที่ผู้อื่นพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษนั้นไม่ใช่มีสาเหตุมาจากความจำเป็นเพียงอย่างเดียวแต่มีสาเหตุอื่นสำคัญมากกว่าคือ ต้องการสร้างภาพลักษณ์และสะท้อนค่านิยมด้านตะวันตกผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องผลกระทบต่อบุคคลอื่น

ดังที่ ปราภานา กาลเนาวกุล (2544) อธิบายว่า คนส่วนใหญ่มักจะประเมินเนื้อหาของสื่อว่าส่งผลกระทบต่อตนเองมากกว่าตนเอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย ส่งผลกระทบต่อตนเองน้อยที่สุด และหากพิจารณาถึงผลกระทบต่อแล้ว ผลกระทบนี้จะเกิดขึ้นกับตนเองมากกว่าผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูและผู้ปกครองควรให้คำแนะนำกับเด็กและเยาวชนเพื่ออ่านนิตยสาร

1.2 ครู ผู้ปกครองและผู้ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนควรเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาไทย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทยคือนิตยสาร Oops! นิตยสารดิฉัน นิตยสารมติชน นิตยสารคู่สร้างคู่สม เท่านั้น จึงน่าจะศึกษาในสื่อประเภทอื่นว่ามีลักษณะอย่างไร

2.2 การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงตัวภาษาเท่านั้นจึงน่าจะศึกษาถึงตัวผู้ใช้ภาษาว่ามีสถานภาพทางการศึกษา หรือประสบการณ์ในต่างประเทศมากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา นาคสกุล. สื่อมวลชนกับภาษาไทย ในครบรอบ 20 ปี อ.ส.ม.ท. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, 2540.

นารีรัตน์ สมิงแก้ว. การปนภาษาอังกฤษในข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

ปรารธนา กาลเนาวกุล. การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ : ลักษณะ ทักษะ การรับรู้และ แรงจูงใจ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2544.

ปรีชา ทิชนพงศ์. ลักษณะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523.

สุทธิรา ว่องพานิชเจริญ. การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักร้องรายการวิทยุภาคเอฟ.เอ็ม ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.